

[Christiani.]

maaske senere kan komme tilbage til de Spørgsmaal, jeg har rejst.

Jeg kan imidlertid ikke forstaa, at den Maade, hvorpaa jeg foreslog at fremskaffe disse Penge, er mere ubehagelig over for den lille Mand end den indirekte Beskatning, som her er foreslaaet. Med en 4 pCt. direkte over hele Linien gaaende Skat vilde Staten tilvejebringe et Beløb paa 160 Mill. Kr., men her er jo Tale om i hvert Fald 10 pCt.s Beskatning, og selv om den ikke falder over det hele, saa falder den dog paa en Række vigtige og væsentlige Omraader, hvor ogsaa den lille Mand er nødt til at yde sit Bidrag.

Jeg indrømmer gerne, at ingen af disse Skatter er særlig behagelige, men af to On-der vil jeg vælge det mindste, og jeg synes, at den af mig foreslaaede Vej er den, der nemmest og bedst fører til Maalet. Jeg tror ogsaa, det er en Vej, man bliver nødt til at betræde, og jeg vil gerne spørge den højt-ærede Finansminister, om ikke f. Eks. Sverige er gaaet netop den Vej for at tilvejebringe saa store Beløb, som nu er nødvendige paa Grund af de ekstraordinære Udgifter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen synes at bedømme Statens Formuevæsen meget optimistisk. Det ærede Medlem mener, at man gennem at have overført Arveafgiften eller den væsentligste Del af den til Formueparagraffen har foretaget en betydelig Opsparing. Jeg har ofte haft Lejlighed til at benægte dette. Statens Formueregnskab er jo ikke i forretningsmæssig Forstand rigtig hæderligt, fordi man opfører en Mængde Ting som Formue, der ikke giver nogen Afkastning. For at faa Balance i Tingene er Arveafgiften derfor nødvendig.

I øvrigt vil jeg gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at paa Grund af den danske Mønts Kursforhold til udenlandsk Mønt har vi et Tab paa et Par Hundrede Millioner. Dem har jeg ikke hørt noget om. De er jo ogsaa med i Regnskabet.

Finansministeren (V. Buhl): Naar det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen siger, at jeg har ikke nogen Begrundelse for at kræve den Beskatning, der her er Tale om, forlænget ind i det kommende Finansaar, vil jeg dog gerne gøre opmærk-

som paa, at der er fremlagt et Finanslovsforslag for 1941—42, der viser et Underskud paa, saa vidt jeg husker, 66 Mill. Kr., og i dette Forslag er en Række Udgifter ikke medtaget, fordi det ikke kunde naas, f. Eks. Udgiften til Nedsættelsen af Brødprisen og andre Udgifter. Hertil kommer, at enhver ved, at hvis Raastofsituationen ikke ændres, saa er det umuligt paa en Række Omraader at opretholde indirekte Afgifter, der giver Staten meget betydelige Indtægter — jeg behøver blot at nævne Tobakken. Saa det forekommer mig, at der er mere end tilstrækkelig Dokumentation for Nødvendigheden af at tilvejebringe de Midler, der her er Tale om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing-Jørgensen: Jeg har ikke over for den højtærede Minister benægtet, at der kunde blive Tale om væsentlige udækkede Udgifter i det kommende Finansaar, men til at fremskaffe Dækning for det kommende Finansaar har vi som sædvanlig hele Vinteren. Den højtærede Minister har flere Gange i Februar Maaned og senere fremsat Indtægtsforslag til Dækning af det kommende Finansaars Underskud, og det vil efter min Mening være en Fordel at have Vinteren til Drøftelse af, hvilke Forholdsregler der bør tages for at skaffe Dækning for det kommende Finansaar. Den højtærede Minister har derimod ikke benægtet, at der er Dækning for det indeværende Finansaar, naar man tager denne Reserve paa 45 Mill. Kr. med i Betragtning.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener, at jeg bedømmer Statens Status optimistisk. Jeg har overhovedet ikke bedømt Statens Status, jeg har kun konstateret, at gennem de sidste 10 Aar har vi foretaget en Formueopsamling paa Status paa 178 Mill. Kr. Disse 178 Mill. Kr. er selvfølgelig bundet i forskellige Anlæg, og det ærede Medlem kan have Ret i, at disse Anlæg ikke alle betaler sig, de forrenter sig ikke. Men derfor opfører vi ogsaa Renten af dem paa vort Driftsregnskab, vi betaler hvert Aar de Renter, som disse Anlæg skulde give, og dem betaler vi vel at mærke af Driften.

Saa sagde det ærede Medlem yderligere, at vi ved vor Mønts Reduktion har lidt et Tab paa et Par Hundrede Millioner. Det er nu ikke saa umiddelbart indlysende, men jeg formoder, at det ærede Medlem hermed sigter til vor udenlandske Statsgæld, hvis